

[Udenrigsministeren]

tingets dagsordener. De er derimod anvendt i beskrivelsen af den situation, der ville være opstået, såfremt Danmark i FN ganske havde isoleret sig i forhold til sine allierede.

Forespørgerne vil også have at vide, hvad jeg mener, når jeg til Information torsdag den 24. november siger, at regeringen har undladt at følge de »fuldstændig uansvarlige råd«, regeringen har fået vedrørende afstemningerne i FN.

Med den citerede udtalelse sigter jeg til de råd, regeringen og FN-delegationen havde fået vedrørende afstemningen om det sovjetiske resolutionsforslag nr. 2. Her var der efter regeringens opfattelse tale om et rent propagandaforslag. Et flertal i FN-delegationen rådede regeringen til at undlade at stemme, men hvis ikke Danmark sammen med sine allierede havde stemt imod et sådant klart sovjetisk propagandaforslag, så mener jeg, det ville have bragt Danmark i en mildt sagt besynderlig situation. Det ville ikke have været ansvarligt, og jeg noterede mig da også efterfølgende, at et sådant flertal ikke markerede sig i nævnet, og den foregående debat har vist, at et sådant flertal er der heller ikke i folketinget.

Jeg vil slutte af med en politisk og måske også personlig bemærkning. Jeg er opdraget til respekt for folkestyret og parlamentarismen – intet over og intet ved siden af folketinget. Det er noget, der har så dybe rødder i min politiske bevidsthed, at jeg aldrig som minister ville udtrykke mig nedsættende om et folketingsflertal, hvis bud jeg har påtaget mig at følge. Derfor er det mig meget magtpåliggende at få slået fast, at mine kritiske bemærkninger ikke gik på folketingets flertal. De gik alene på det parti, der vender ryggen til, hvad det selv tidligere har forpligtet Danmark til.

Jeg skal i øvrigt være den første til at beklage, at mine udtalelser har kunne misforstås, og at min sprogbrug tilsyneladende har været med til at bortlede opmærksomheden fra det, der er det væsentlige i denne debat.

Forhandling

Kjeld Olesen (S):

Udenrigsministeren har i forskellige udtalelser søgt at give indtryk af, at der er tale om, at bl.a. socialdemokratiet forfølger ham personligt. Det er ikke korrekt. Jeg vil godt

sige, at det er med den største ulyst, vi har været nødsaget til at rejse denne forespørgselsdebat. Vi har i dette ting en tradition for, at vi kan være politisk uenige, men at vi respekterer hinanden.

Det, denne debat imidlertid drejer sig om, er nogle principper, der har at gøre med det mest fundamentale i vor parlamentarisme, nemlig en regerings respekt for de afgørelser, der træffes i dette ting. Endnu en gang er det nødvendigt at citere Jyllands-Postens referat fra den famøse tale: »Mit temperament har ofte været på alvorlig prøve, når jeg har skullet rejse til NATO-møder og latterliggøre Danmark med tåbelige og absurde sikkerhedspolitiske resolutioner.«

Det er en udtalelse, som ikke alene den pågældende journalist fastholder, men som tillige er blevet bekræftet af udenrigspolitiske redaktører, der var til stede på Sabro kro, og af Informations medarbejder. Den eneste, der indtil nu har hævdet, at der er tale om et fejlцитat, er udenrigsministeren selv. Hvis udenrigsministeren havde stået ved udtalelserne, erklæret, at de var afleveret i et ophidset øjeblik blandt partifæller, og at han godt var klar over, at han ikke måtte sige noget sådant som landets udenrigsminister, havde vi næppe haft nogen debat i dag. Men angående udtalelserne på Sabro kro står påstand mod påstand.

Jeg synes, det er tilfredsstillende, at statsministeren offentligt har udtalt, at hvis der har været tale om et korrekt referat, er det uacceptabelt. Så meget om Jyllands-Postens referat.

Men udenrigsministerens efterfølgende handlinger er så graverende, at det efterlader et indtryk af en ministers fuldkomne despekt for, hvad et folketingsflertal mener. Jeg tænker her på udenrigsministerens opringning til Information, hvor hans ærinde, så vidt jeg har forstået, har været at sige, at han følte sig dækket ind af dets referat. Men så fik ministeren også sagt noget andet. Jeg citerer her Information fra den 24. november:

»Udenrigsministeren mener i øvrigt, at regeringen har statsretten på sin side, når den nu omsider har sat hælene i og undladt at følge de fuldstændig ansvarsløse råd, regeringen har fået vedrørende resolutionsafstemningerne i tirsdags i FN.«

På trods af udenrigsministerens påstand om, at det kun var socialdemokratiet, han